ע"פ 18070/02/16 – אלצ'ין בנימינוב, נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

09 מרץ 2016

עפ"ג 18070-02-16 בנימינוב נ' מדינת ישראל

'בפני הרכב כב' השופטים:
רון שפירא, סגן נשיא [אב"ד]
אברהם אליקים
תמר נאות פרי

המערער אלצ'ין בנימינוב,
ע"י ב"כ עו"ד מרסל בוטבול (סניגוריה ציבורית

נגד

המשיבה מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

פסק דין

השופטת תמר נאות-פרי:

1. ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בעכו (סגן הנשיא, כב' השופט זיאד סאלח) אשר ניתן ביום 27.12.2015 בת"פ 17570-05-14.

2. המערער הורשע בעבירה של סרסרות למעשה זנות, לאחר שהצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הוגש כתב אישום מתוקן, בו הודה המערער. בהתאם לכתב האישום המתוקן, אחד בשם רוזוליו עסק במעשי סרסרות וזנות, תוך פרסום הודעות בנדון בעיתונות ותוך שימוש בביתו כמקום לשם ניהול בית בושת. אותו רוזוליו, כך על פי כתב האישום המתוקן, פנה אל המערער אשר הכיר אישה אשר כונתה בכתב האישום המתוקן "אנסטסיה". עוד נטען, כי במספר פעמים אנסטסיה סיפקה שירותי מין ללקוחותיו של רוזוליו תמורת תשלום, כאשר חלקו של המערער היה קבלת תשלום בסך של 50 ₪ עד 100 ₪ בכל פעם. עוד נטען בכתב האישום, כי מעשיו של המערער הופסקו ביום 22.11.12, כאשר שוטר מוסווה הגיע אל המקום שם ניתנו שירותי הזנות, שילם עבור קבלת השירותים ולאחר שהמערער קיבל מידי השוטר את התשלום, הזדהה השוטר ככזה - ועצר את המערער.

3. עקב האמור, הוגש כתב אישום ראשוני וכפי שצוין מעלה, לאחר שהצדדים באו בדברים, הוגש כתב אישום מתוקן, בו הודה המערער והורשע בעבירה של סרסרות למעשה זנות, לפי סעיף 199(א)(1)+(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

4. עוד הסכימו הצדדים במסגרת הסדר הטיעון, כי מתחם הענישה המוסכם ינוע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר אשר ניתן ויבוצעו בדרך של עבודות שירות וכן כי יושת על המערער קנס.

5. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, נגזרו על המערער העונשים הבאים: מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

למשך 3 שנים והתנאי הינו שלא יעסוק בתקופה האמורה בעבירה בה הורשע במסגרת התיק הנוכחי, ועוד הושת עליו קנס בסך 7,500 ₪ או 75 ימי מאסר תמורתם, ונקבע כי הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים ורצופים, החל מיום 1.2.16.

6. הערעור הוגש מטעם המערער רק בכל הנוגע לרכיב הקנס. לטענת המערער, הוא הורשע בשני מקרים בלבד של סרסרות למעשה זנות ולכן רף הקנס גבוה מהראוי. עוד טוען המערער, כי בית המשפט קמא הנכבד לא קבע מתחם קנס הולם המשקף את מצבו הכלכלי וכי היה עליו, בהתאם להוראות החוק, לקבוע מתחם ענישה בכל הנוגע לרכיב הקנס ולגזור את עונשו בתוך המתחם (או מחוץ למתחם), לאחר הפעלת אמות המידה הרלבנטיות כפי שקבועות בחוק, ובמיוחד סעיף 40ח'. עוד נטען, כי קיימת פסיקה עניפה אשר ממנה עולה, כי על נאשמים במקרים דומים הושתו קנסות שנעים בין 500 ₪ לבין 8,000 ₪, לגבי מקרים בהם האישומים התייחסו למספר רב יותר של עבירות ואשר על כן, מן הראוי היה להשית על המערער קנס נמוך כמה מונים. טענה נוספת הייתה, כי מצבו הכלכלי של המערער בכי רע, כי הוא צבר חובות בסך של כ-115,000 ₪, אשר הביאו להכרזתו כחייב מוגבל באמצעים, כי הוא משלם תשלומים חודשיים בסך של 500 ₪, כי הוא משתכר כ-3,300 ₪ לחודש בלבד, כי הוא משלם דמי שכירות בסך של כ-2,700 ₪ לחודש וכי במצב דברים זה אין באפשרותו לעמוד בתשלום הקנס כפי שנגזר. מוסיף וטוען המערער, כי הוא נעדר עבר פלילי, כי חלקו בפרשה היה שולי (כפי שאף ציין כב' השופט קמא בגזר הדין), כי הוא הביע חרטה על המעשה, כי אין תכלית בהרתעתו האישית או בהרתעת הרבים - אותה ניתן יהא להשיג בהשתת קנס ברף כה גבוה, ולכן מן הראוי להורות על ביטול הקנס (ולו מטעמי שיקום), או למצער - להפחית משמעותית את הקנס.

7. המשיבה מנגד, מבקשת לדחות את הערעור. הדגש בטיעונים הינו על כך שערכאת הערעור אינה נוטה להתערב ברף הענישה אלא אם התגלתה טעות משמעותית או סטייה חריגה מאמות המידה המקובלות. באשר לחומרת המעורבות בניהול עסק לשם זנות וסרסרות, נטען כי המערער היה חלק מאותו עסק תוך שהוא מפיק רווחים כלכליים מאותה מעורבות. עוד נטען כי הענישה אינה חמורה אלא מקלה, בשל שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל - ועל רקע זאת, בין היתר, יש לבחון את גובה הקנס, אשר אינו גבוה ממילא והולם את הנסיבות.

8. לאחר שקילת טיעוני הצדדים אציע לחבריי הנכבדים להרכב להורות על דחיית הערעור.

9. תחילה, אבקש להעיר בבחינת הערה מקדמית, כי להודעת הערעור צורפו מסמכים אשר לא צורפו לעיונו של כב' השופט קמא. מעיון בפרוטוקול שהתקיים בבית המשפט קמא ביום 27.12.15, ניתן לראות מהם המסמכים אשר הוגשו במסגרת הטיעון לעונש ע"י בא כוחו הקודם של המערער (עמ' 7 לפרוטוקול) וככל הנראה, חלק עיקרי מהמסמכים אשר צורפו להודעת הערעור, לא היו לנגד עיניו של כב' השופט קמא עת הושמעו הטיעונים לעונש. אין צורך להכביר מילים באשר לכך שלא ניתן לצרף להודעת הערעור נספחים אשר לא היו לנגד בית המשפט קמא ללא הגשת בקשה מתאימה (ואפנה בהקשר זה במיוחד לכך שנספח ז' להודעת הערעור הינו העתק של בקשה שנוסחה ע"י המערער **לאחר** מתן גזר הדין; וכי תלושי המשכורת אשר צורפו כנספח ו' הודפסו בתאריך 30.12.15, כך שאף הם בוודאי שלא יכולים היו להיות לנגד עיניו של בית המשפט קמא ביום 27.12.15).

10. לגופם של דברים - אין כל מקום להתערב בגזר הדין.

11. ראשית, יש לראות כי הצדדים הסכימו כי מתחם העונש יכלול רכיב של מאסר וקנס. העובדה, שהצדדים לא

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

הסכימו על מתחם הקנס והותירו סוגיה זו לשיקול דעתו של כב' השופט קמא, אינה מעלה ואינה מורידה, ולכן עצם הדרישה להורות על ביטול הקנס, תמוהה בעיני. במיוחד יש לתת את הדעת לכך שכב' השופט קמא לא גזר על המערער מאסר לריצוי בפועל אלא רק מאסר על תנאי ולכן - יש צורך לבחון כמכלול את האיזון בין רכיבי הענישה השונים, כך שהעובדה שלא הושת מאסר בפועל עשויה להשליך על גובה הקנס. אפנה בהקשר זה לע"פ 2490/14 וע"פ 3639/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (6.5.15) לאמור:

> "לא ניתן לבחון עונש קנס שהוטל על נאשם ללא הסתכלות על העונש כמכלול."

12. שנית, אף אם יתכן ומן הראוי היה שכב' השופט קמא יקבע מהו מתחם הקנס הראוי ולאחר מכן יקבע את הקנס המתאים בזיקה למתחם - אזי שעצם העובדה שלא נקבע המתחם ורק נקבע הקנס הראוי, אין בה כשלעצמה כדי להצדיק את קבלת הערעור, ובוודאי שלא בנסיבותיו של מקרה זה. כאן אפנה לע"פ 4152/13 **הראל ישראלי נ' מדינת ישראל** (13.8.2014), כדלקמן:

> "... בין הצדדים קיימת הסכמה כי בית המשפט קמא שקבע את מתחם הענישה, או ליתר דיוק שלא קבע באופן מלא ולא תחם את עונש המאסר ההולם במספר שנים קונקרטי, לא יישם כהלכה את הוראות תיקון 113 לחוק העונשין. ... ואולם, אין הדבר אומר כי בהכרח יש להתערב בגזר הדין שניתן על ידי בית המשפט קמא (ע"פ 2357/13 **רוש נ' מדינת ישראל** (6.10.2013); ע"פ 772/13 **יחיא נ' מדינת ישראל** (29.6.2014)). ערכאת הערעור תתערב בעונש שהושת על ידי הערכאה הדיונית רק מקום בו קיימת סטייה ממדיניות הענישה הראויה, או כאשר נפלה טעות מהותית בגזר הדין (ראו למשל: ע"פ 200/13 **ברמן נ' מדינת ישראל** (5.2.2014); ע"פ 1242/97 **גרינברג נ' מדינת ישראל** (3.2.1998)). לאמור: במצב בו הערכאה הדיונית לא קבעה מתחם ענישה הולם, או שלא קבעה אותו כהלכה - משמעות הדבר אינה בהכרח ביטול פסק הדין. השאלה שמתעוררת ומונחת לפתחו של בית המשפט שלערעור היא מהו העונש הראוי שיש לגזור על הנאשם, תוך התחשבות במתחם הענישה ההולם. כך יישמרו עקרונות היסוד של תיקון 113 לחוק העונשין, אף אם בית המשפט קמא לא מילא אחר הוראות התיקון באופן מלא."

13. לפיכך, על ערכאת הערעור לבחון אם העונש שהושת ראוי בנסיבות, למרות אי קביעת המתחם, ובמקרה דכאן - העונש ראוי, כך לשיטתי.

14. שלישית, כפי שאוזכר מעלה, ההלכה היא כי ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בגזרי דין אלא במקרים חריגים שבהם מתגלית טעות או כאשר דבק פגם מהותי בגזר הדין או כאשר גזר הדין סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה המקובלת, ובמקרה זה - אין עסקינן באחד מאותם מקרים חריגים (ע"פ 4498/14 **גרידיש נ' מדינת ישראל** (13.5.2015); ע"פ 8347/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.2.2016)).

15. רביעית, והחשוב מכל - רף הענישה הולם את העבירה ואין כל מקום לסטות מהקנס אשר נקבע. המדובר בעבירה חמורה ואין חשיבות קריטית למספר הפעמים שבהם היה מעורב המערער בהעסקתה של אנסטסיה בזנות. יש לזכור, כי בכתב האישום נטען כי מעורבותו הייתה - "במספר פעמים" וכב' השופט קמא קבע, בדין, כי הואיל והמאשימה לא פירטה את המועדים הספציפיים ולא כימתה את אותו "מספר" של פעמים, אזי שמן הראוי להניח לטובת המערער שהמדובר בשני מועדים ולא יותר, בבחינת כלל פרשני הפועל לטובת הנאשם בדין הפלילי. אלא שאף אם אכן אצא מנקודת הנחה שהמדובר בפעמיים, אין בכך כדי להמעיט מחומרת הדברים. המדובר במי

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

שנטל חלק פעיל במנגנון בזוי ומתועב של העסקת נשים לשם זנות ואף אם המדובר רק באנסטסיה, ואף אם המערער רואה עצמו רק כ"בורג קטן במערכת", אין בכך כדי לסייע בידי המערער. המערך שמאפשר את העסקתה של אנסטסיה בזנות, מושתת על חבירתם יחדיו של כמה גורמים - והמערער היה אחת מהחוליות אשר אפשרה את פעילותו של המערך, ללא קשר לעובדה שחלקו היה שולי יחסית לפועלם של שאר הגורמים.

16. לשיטתי, אין צורך להכביר מילים באשר לצורך למגר את תופעת הסרסרות לזנות, אשר מנגנונים שונים ומשונים לה, המתפתחים מעת לעת, וכבר נפסק כי : "לשם כך, דרוש כי יוטל עונש מרתיע על עבריינים בסחר בנשים, וגם על אלו המסייעים להם ומהווים חלק מן המנגנון הפלילי העוסק בכך ..." תפ"ח (מחוזי ת"א) 1038/02 **מדינת ישראל נ' אסייב** (28.05.2002), והשוו אף לתפ"ח (מחוזי ת"א) 1016/09 **מדינת ישראל נ' סבן** (10.05.2012) העוסק במנגנון מסועף של סחר בנשים לשם זנות, ובעיקר בפסקאות 713 עד 715, שם הדגש הינו על כך כי עבירות מסוג זה: "בדרך הטבע מערבות הן אנשים אחדים בשלבים שונים של הסחר, איש איש כחלקו, חלק מהותי יותר או מהותי פחות. סחר זה בבני אדם למטרת זנות ניתן לדמותו לפעילות שרשרת בין אנשים שונים, ושילובן של החוליות אלו באלו יוצר את הסחר מראשיתו ועד סופו. ... שומה עליהם על בתי המשפט לעשות כמיטבם לשבור את השרשרת הרעה בכל מקום שיימצא להם, והרי שבירתה של חוליה אחת תביא לפירוק השרשרת כולה. פירוש הדברים הוא זה, שבתי המשפט יתייחסו בחומרת-יתר לכל אחת מן החוליות בשרשרת ..." - וההשוואה ברורה. עבירה מסוג זה, מן הראוי לה, שתזכה למענה הולם ולרף ענישה שישקף את הפגיעה בערכים שנפגעו - ועל רקע האמור, קנס בסך של 7,500 ראוי בהחלט (ואולי אף נמוך).

17. בהקשר זה יש עוד להוסיף, כי אין כל נימוקים שיקומיים שיש בהם כדי לשנות מהמסקנה דלעיל והעובדה שהמערער נמצא בקשיים כלכליים בימים אלו, אינה יכולה להביא לכך שיש מקום לסטות מרף הענישה כפי שנקבע. יש עוד לזכור, כי העבירה נעברה על מנת להפיק רווחים כלכליים ואף בא כוחו הקודם של המערער, במסגרת הטיעונים לעונש, טען כי המערער ביצע את המעשים מתוך מצוקה כלכלית (עמ' 7, שורה 12 לפרוטוקול מיום 27.12.15).

18. הערה אחרונה בנושא זה מתייחסת לטענת המערער לפיה, כפי שנקבע על ידי בית המשפט קמא, חלקו בתמורה שניתנה לאנסטסיה היה בין 50 ₪ לבין 100 ₪ בלבד. ברי כי אין בהכרח פרופורציה בין היקף הכספים שקיבל לידיו המערער לבין גובה, והטיעון בהקשר זה כפי שהוצג בפנינו, אינו מקובל מבחינתי.

19. חמישית, עיון באסופת הפסיקה שצורפה להודעת הערעור מלמד כי אכן קיימים מקרים בהם הושתו על נאשמים בעבירות דומות עונשים של מאסר משמעותי על תנאי וקנסות בסדרי גודל של 1,000 ₪ עד 3,000 ₪, אך קיימים גזרי דין, בהם הושת קנס בסך של 7,000 ₪ (ת"פ (שלום פתח-תקוה) 3030/07 **מדינת ישראל נ' נגר** (9.6.2001)); קנס בסך 15,000 ₪ (ת"פ (שלום תל-אביב) 14558-08-09 **מדינת ישראל נ' סולוביוב** (5.9.2010)); קנס בסך 10,000 ₪ (ת"פ (שלום ירושלים) 1622/03 **מדינת ישראל נ' כהן** (22.11.2005)); קנס דומה בסך של 10,000 ₪ (ת"פ (שלום תל-אביב) 8559/99 **מדינת ישראל נ' דזנהשווילי** (8.1.2003)); וקנסות בסך 15,000 ₪ (ת"פ (שלום פתח תקוה) 1397/04 **מדינת ישראל נ' גאיגי ואח'** (29.3.2005)).

20. לסיכום, נוכח האמור מעלה, אציע לדחות את הערעור.

21. באשר למועד תחילת תשלום הקנס - הגם שגזר הדין לא עוכב והגם שהתשלומים לא החלו במועד, לפנים

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

משורת הדין - אציע לקבוע כי הקנס יחל להשתלם ביום 1.4.16.

תמר נאות פרי, שופטת

<u>השופט רון שפירא, סגן נשיא [אב"ד]:</u>

אני מסכים.

רון שפירא, סגן נשיא
[אב"ד]

<u>השופט אברהם אליקים:</u>

אני מסכים לכל האמור על ידי חברתי, כב' השופטת תמר נאות-פרי ואוסיף כי בעבירות שהמניע לביצוען כלכלי, יש להטיל קנסות משמעותיים שיביעו בנוסף את הסלידה ממעשי זנות, כקביעת בית משפט קמא, ראו לעניין זה ע"פ 6771/12 **קאסם נגד מדינת ישראל** (3.12.2013).

> "כאשר עסקינן בעבירות אשר הרווח המופק מביצוען הינו כלכלי בעיקרו, יש לדאוג לכך שהעבירה לא תהא משתלמת בהיבט זה ... אי-לכך ישנה חשיבות לא מבוטלת בהטלת קנס בשיעור ממשי אשר ירתיע עבריינים מלשוב ולסטות מדרך הישר".

אברהם אליקים, שופט

הוחלט פה אחד לדחות את הערעור, כמפורט לעיל.

ניתן היום, כ"ט אדר א' תשע"ו, 09 מרץ 2016, במעמד הצדדים ובאי כוחם.

רון שפירא, סגן נשיא
[אב"ד]

אברהם אליקים, שופט

תמר נאות פרי, שופטת

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©